

پرسش ۲۹: اگر زمین خالی از حجّت باشد، اهلش را در خود فرو می‌برد.

سؤال/ ۲۹: لماذا إذا خلّيت الأرض من المعصوم أو حجة الله على أهل الأرض
ساخت بأهلها كما روي عنهم؟

پرسش ۲۹: چرا طبق فرمایش معصومین (ع) اگر زمین از معصوم یا حجّت
خدا بر اهل زمین خالی شود، اهلش را در خود فرو می‌گیرد؟

الجواب: الروایات في هذا المعنى كثيرة، ومنها: عن أبي حمزة، قال: قلت لأبي
عبد الله (ع): أتبقى الأرض بغير إمام؟ قال (ع): (لو بقيت الأرض بغير إمام
لساخت) ([110]).

پاسخ: روایات در این معنا بسیار آمده است؛ از جمله: ابو حمزه می‌گوید: به امام
صادق (ع) عرض کردم: آیا زمین بدون امام باقی می‌ماند؟ حضرت فرمود: «اگر
زمین بدون امام باشد، در خود فرو می‌ریزد» ([111]).

وعن أبي جعفر (ع)، قال: (لو إنَّ الإمام رفع من الأرض ساعة لماجت بأهلها
كما يموج البحر بأهله) ([112]).

از امام باقر (ع) روایت شده است که می‌فرماید: «اگر امام ساعتی از زمین
برداشته شود، زمین اهلش را در خود می‌پیچد همان‌طور که دریا چنین می‌کند».
([113])

وهذا لأنَّ الحجة (ع) موضع الفيض الواصل إلى الأرض، فبسبب وجوده في
جميع السماوات والمقامات العلوية القدسية يكون في هذه الأرض مثله كمثل سرّة
الطفل، وهي موضع وصول الغذاء للطفل من الأم، فمثله (ع) كالحبل السري

الواصل من السماء إلى الأرض ينقل الفيض الإلهي إلى الأرض، (بهم ترزقون، وبهم تمطرون).

چرا که حجت (ع) محل رسیدن فیض به زمین می باشد. پس به سبب وجود او در تمام آسمان ها و مقامات قدسی بالایی، مثل او در این زمین مثل ناف نوزاد است که محل رسیدن غذا از مادر به نوزاد می باشد. مثل امام (ع) همانند بند ناف کشیده شده از آسمان به زمین است که فیض الهی را به زمین منتقل می کند: «به وسیله ی آنها روزی می خورید و به وسیله ی آنها باران بر شما می بارد».

فهو حبل الله المتين وعمود النور النازل من السماء إلى الأرض، ولولاه لساخت الأرض بأهلها أي لا يصل النور الإلهي إلى الأرض فتتحل وتعود عدماً هي وأهلها، ولذا فلا يمكن أن يوصف عظيم فضل الحجة (ع) على جميع الخلق.

او ریسمان استوار الهی و ستون نور نازل شده از آسمان بر زمین است. اگر او نباشد زمین اهلش را می بلعد؛ یعنی نور الهی به زمین نمی رسد و در نتیجه زمین متلاشی می شود و خود و اهلش به عدم بازمی گردند. از همین رو نمی توان بزرگی و عظمت فضل حجت (ع) بر تمام خلایق را وصف نمود.

[110]- الكافي: ج 1 ص 179 ح 10، كتاب الحجّة.

[111]- كافي: ج 1 ص 179 ح 10 كتاب حكمت.

[112]- الكافي: ج 1 ص 179 ح 12، كتاب الحجّة.

[113]- كافي: ج 1 ص 179 ح 12 كتاب حكمت.